

LE PROPAGATEUR DES BONS LIVRES

BULLETIN

BI-MENSUEL

DE LA LIBRAIRIE SAINT-JOSEPH

Un bon livre est un ami : n'en ayons que d'excellents.

Abonnement : 25 centus par an.

CADIEUX & DEROME, ÉDITEURS-PROPRIÉTAIRES, 1603, RUE NOTRE-DAME, MONTRÉAL.

R. P. MATHIE FABRI.

SOCIÉTATIS JESU

CONCIONUM OPIUS

IN QUO INSERUNTUR CONCIONES SILV.E NOV.E. SEU AUCTARII

6 très forts volumes in. 4°.....Prix franco \$20.00.

TOMUS PRIMUS.

Pars hiemalis I. De dominicis a dominica prima Adventus ad dominicam tertiam Quadragesimæ.

TOMUS SECUNDUS.

Pars hiemalis II. De dominicis a dominica quarta Quadragesimæ ad dominicam primam post Pascha.

TOMUS TERTIUS.

Pars æstivalis I. De dominicis a dominica prima post Pascha ad dominicam septimam post Pentecosten.

TOMUS QUARTUS.

Pars æstivalis II. De dominicis a dominica octava post Pentecosten ad dominicam vigesimam quartam post Pentecosten.

TOMUS QUINTUS.

Pars festivalis I. A festo S. Andreæ ad festum S. Joannis Baptistæ.

TOMUS SEXTUS.

Pars festivalis II. A festo SS. Apostolorum Petri et Pauli ad festum S. Catharinæ.

EXTRAIT DU VOLUME V.

IN FESTO CONCEPTIONIS B. M. V.

CONCIONES.

- I. Multiple liber homini propositus.
II. Quomodo sine injuria peccatum originale ad posteris. Ad traducatur.
III. Privilegia Deiparæ seu stellæ duodecim quibus a Filio coronata est.
IV. Obscuritas seu gemma duodecim quibus Deipara coronavit filium.
V. Quam similis Filio Deipara.
VI. Quia ratione Maria contriverit caput serpentis.
VII. Christi ortus cur ad ultimam mundi ætatem dilatus.

VIII. Mystera evangelica.

CONCIONES AUCTARII.

- I. Genealogia Christi effigies.
II. Genealogia Christi ludo latruncularum similis.
III. B. Virgo castitatis, humilitatis et paupertatis magistra.
IV. Qualis sit hic liber generationis Christi.
V. B. Virgo luna comparatur.

CONCIO VI.

QUA RATIONE BEATA VIRGO CONTRIVERIT CAPUT SERPENTIS.

I. Quia Christum genuit demonis victorem. II. Quia hæreses perimit: 1. Quia credit nihil esse Deo impossibile. 2. Quia apostolorum doctrix. 3. Quia auxiliatrix contra hæreticos. III. Quia immunis ab omni peccato. 1. Ab actuali. 2. Ab originali. IV. Quia tyrannidem demonis premit.

THEMA.

Luna sub pedibus ejus. Apoc. XII.

Sanctus Bernardus, in serm. super id Apocal. XII. Signum magnum apparuit in celo, exprens quomodo dicatur luna sub pedibus Mariæ, ait: Unicus iste stultus et totius stultitæ prin-

ceps, qui vere mutatus ut luna sapientiam perdidit in decore suo. sub Mariæ pedibus concutatus et contritus miseram patitur servitutem. Nimirum ipsa est quondam a Deo promissa mulier serpentis antiqui caput virtutis pede contritura. Hæc Bernardus: cui ad stipulantur alii patres, qui sententiam illam divinam Genes. III. Inimicitias ponam inter te et mulierem, et seminum tuum et semen illius: tu insidiaberis calcaneo ejus et ipsa conteret caput tuum, de beata Virgine cujus solius, et non etiam viri, semen est Christus, isque solus, communiter intelligunt. At vero jam quærat aliquis qua ratione Maria contriverit caput serpentis. Audiamus.

I. Quia Christum nobis genuit, qui demonis caput, id est, superbiam, qua in nos dominaba-

tur, contrivit, et aperto Marte vicit, ac triumphavit, dum virtute propria in cruce diabolo regnum et spolia ademit. Judicium. c. IX. legimus, unam mulierem e turri, in qua confugerant cives Thebes, quamque incendio cingere conabatur Abimelech, lapidem seu fragmentum molæ devolvisse super Abimelech, et confregisse cerebrum ejus, atque ita ab insidiis hostibus liberasse turrim ac civitatem. Hoc idem et reipsa fecit Beata Virgo. Cum enim diabolus Abimelech persecuteretur civitatem Dei, id est, Ecclesiam ante Christum natum, confugere cives ejus ad turrim illam unicum, quæ erat spes redemptionis Israel, cumque demon omnes adhereret vires et machinas ad Ecclesiam Christi prorens extendendam utpote jam transito sceptro a Juda ad alienigenas, tunc mulier Hebræa, Virgo scilicet Maria lapidem illum anguarem devolvit in caput diaboli et contrivit illud. Sola hoc Maria præstitit sine alterius hominis auxilio, quia sine viri semine Deum genuit, suæque virginitate de celo in terram traxit. Porro Christus demonem trifurcatus contrivit. Primo, præpotentissima virtus suæ vi et efficacia. Secundo, admirabili sanctissime vite suæ exemplo, dum omnium cupiditatum lenocinia ita fugit ac celebres et castissimos semper manserit, honores et ambitionem omnem declinavit, ad regnum quæsitus fugerit, laudes alioqui sibi suisque miraculis debitas aversatus sit, ab ipsis incunabulis pauperatum et abjectionem sectatus sit, ad idem faciendum mundum invitavit. Tertio, doctrina et cohortatione ad omnem statum et fortunam utili, contra omnia inimicetela et machinamenta. Detexit enim nobis demonis insidias et omnis generis arma contra eas suppeditavit, nimirum fidem sacramentorum usum, exorcismum ecclesiasticum, opera satisfactoria, invocationem nominis sui Jesu et Mariæ suæ, signaculum sanctæ crucis, res alias ab Ecclesia benedictas, etc.

II. Quia, ut Ecclesia canit, cunctas hæreses in universo mundo sola interemit. Designatur autem hæresis per serpentis caput, quia per eam suas exerit fraudes et insidias occultas. Ex libro Judith novimus, Holofernem obsidisse Bethuliam civitatem, et incidisse canales ejus, ut aquæ per mura oppressam rediret in suam potestatem. Sed heroussa illa Juditha caput ei præcidit atque ita suam civitatem liberavit. Diaboli typus est Holofernes. (Holofernes enim fortis dux expugnator, et demon fortis armatus dicitur a hominibus per servos suos hæc ostarchas obsidit Bethuliam, id est, Ecclesiam, Virginem Dei, hoc enim significat Bethulia,) ad eam expandendam incidit ejus canales, id est, sacramenta et sacras Scripturas, per quas celestis gratiæ humor ad eam defluit, illa partim exterminat, partim emacuat et exsueca facit, has vero depravat. Sed Maria Virgo præciit illi superbissimum caput, convincendo et confundendo hæreses, carumque fraudes, pertinaciam et insidias, atque ita sancti Judith, una ipsa confusione facit in homo Nabuchodonosor, id est, Luciferi. Quia ratione, inquis? Primo, quia ipsa creditur angelo dicenti non esse impossibile apud Deum omne verbum, adeoque Deum fieri hominem et filium hominis, et quæ hinc mira et stupenda consequuntur. Convicit ergo et confundit hæreticos, qui multa fidei dogmata superbissimo suo capiti persuadere nequeunt, vultu Deum revera hominem factum, quod Manichæus et alii negarunt: revera ex virgine natum, quod negavit Cerinthus: Mariam vere Deiparam esse, quod negavit Nestorius: filium esse Patri consubstantialem, quod negavit Arius: Christum contineri totum in eucharistia posse quod negavit Calvinus: panem et vinum in Christi corpus posse converti, quod negat Lutherus, etc. Hos inquam et reliquos convincit et confundit Maria, quæ creditur et creditur nos docuit, non esse impossibile apud Deum omne verbum ac proinde fieri Dei virtute posse, ut Deus homo fiat, et virgine nascatur, etc.

Secundo, quia apostolorum doctrix fuit, præcipue S. Joannis, cujus curæ commendata erat, qui et suo evangelio contrivit hæreticos sui temporis, divinitatem Christi impugnantes. Et unde habuissent evangelistæ quæ de Christi conceptione, nativitate, infantia, puertia scripserunt, si non a Maria. Eadem illa catholice fidei formulam præscripsit S. Gregorius Thaumaturgo, meliante S. Joanne evangelista, ut in ejus vita apud Syriam. Illa manum abscissam restituit S. Joanni Damasceno, qua hæresin iconomachorum scrip-

tis suis præclarissimis exagitaret et confutaret. Tertio, quia filissima auxiliatrix ad-filit catholice contra hæreticos. Ut Narsesi, Justiniani imperatoris duci, cum præclaras et moras victorias contra Artanos, Totiam et Gothos concessit: nonnebat enim illum quando pugnandum esset. Evang. lib. IV. cap. XXIII. Ob eandem offensam Nestorius hæreticus, juratus Virgini hostis, a toto Ephesino Concilio anathemate perpetuo percussus, ab imperatore in exilium pulsus, miserum perit, lingua ejus blasphemica, qua Mariam theotocum perantur et lateri voluit, a veribus erosa et toto putrescente corpore, Narsesi l. IV. cap. XXVI. ob eandem Constantinus Copronymus Eranomachus vivens a hinc igni inextinguibili traditum se clamavit, ut alibi dictum. Eadem patrociniante Pragensium illam victoriam contra hæreticos nuper obtentam non immerito credimus, in ultionem patrii sceleris in epistum imaginem hinc, cum hæretici oculos obduerant, episcopus sacrum nomen in pugna lessera nostrorum erat.

III. Quia immunis ab omni peccato fuit et primo, ab actuali. Ita serpentis caput, id est peccatum aqua quo peccatum ingreditur, eo ipse sequitur, contrivit. Certe S. Bernardus, sermone. II. super Missas est, ait: Ipsa procul dubio caput contrivit venudum, qui omnimodum maligni suggestionem, tam de carnis illecebra, quam de mentis superbia deduxit ad nihilum: et Sanctus Fulbertus Carnotensis. Contrivit, inquit, Maria serpentis caput, secundo virginitatem et humilitatem, quæ et hæc catinavit mentis superbiam, et illa carnis concupiscentiam. Ceterum hominum nempe, paucissimos excepit, tam perpetuas, tamque capitales cum eo gessit immunitas, ut non aliquid admittit et ejus illam lites. Nam is primo capite hauritur, deinde ventre oblecta, tandemque cauda ligat, quia omnis tentatio perficitur suggestionem, delectationem, consensum. Si quem ergo non prorens agavit, saltem aip pan lo detrayat. At beata Virgo nulla in re collistit in unquam, sed caput, id est, suggestionem ejus intantum ab eo contrivit. Quoniam hinc ergo Mar-dochæus, solus ex omnibus terris Assueri, non flexit genua coram Aman: ita sola Maria non curavit inquam genu tyranno illi. Recte igitur Gantie. VII. comparatur ejus statura palmæ, quæ rectissima et procerissima est, nec credit pendere superposito, sed resistit et contra militat.

Secundo, juxta communem Iudæorum Ecclesie consensum, immunis erant fuit ab originali peccato, quod caput est serpentis, quia per ad intravit in mundum, obravit vires suas in homines, tamquam a radice, et deperit eos in alia peccata. Quæ sententia confirmari potest, primo ex Scriptura, in qua ab angelo salutator gæta plena. Non potest autem intelligi plena intus, ita ut non potuerit habere magorem gratiam, ergo intelligentiam est, fuisse plenam extensive, seu quoad durationem a primo instanti usque ad ultimum. Secundo, quia in Ecclesia Græca ante annos 1000, celebratur festum conceptionis ejus, ut refert Petr. Ga'at. lib. VII. cap. VIII. tom. IV. bibloth. sanctæ, die 9. decemb. In Latina, ante 500. Eran-nos, ut patet ex epist. GLXXIV. S. Bernard. et Anselmo ep. ad episcopos Angliæ. Quæ consuetudo paulatim confirmata est, et nunc victoriam obtinuisse creditur. Nec mirum, quia Ecclesia dicitur aurore consurgens, quod successu temporis crescat: in cognitione Scripturam et mysteriorum fidei: sicut olim Ecclesia sub lege naturali et scripta crevit parvulum in cognitione et observatione legis. Crevit igitur et in hæc sententia quæ habetur in revelatione Sanctæ Birgit. lib. cap. VI. XLIX.

Tertio, quia non est deneganda B. Virgini dignitas, cum non contradicit Scriptura, nec fides, nec pontifices, nec universals Ecclesie consensus. Hæc autem talis est. Nam primo, quod in Scriptura, omnes peccasse in Adamo, intelligi potest de priori natura, in quo contrahere debebat peccatum, nisi fuisset prævent et præservata a Deo: similiter omnes redempti sunt a Christo, intelligi, vel a peccato, in quo incidere debebant, nisi fuisset prævent, uti B. Virgo, vel a peccato, in quo reipsa incidere, ut eadem mortales. Exempli causa: servus postquam redimere filios suos a servitute, alios quidem postquam concepti sunt, alios antequam concipiuntur, ita ut in instanti conceptionis concipiuntur liberi, qui debent concipi servi: et ita hi redimuntur a servitute, non in qua erant, sed in qua esse debebant. Hoc posteriore modo concepta est B. Virgo, priori co-